

Vendim nr. 26, datë 09.03.2026

(V- 26/26)

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga: Fiona Papajorgji, Kryetare, Marsida Xhaferllari, Sonila Bejtja, Sandër Beci, Genti Ibrahim, Marjana Semini, Asim Vokshi, Ilir Toska, antarë, me sekretare Farisja Idrizaj, në datën 24.02.2026 mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve çështjen nr. 9 (E) 2025 të Regjistrimit Themeltar, që u përket:

KËRKUES: EDMOND HYSENAJ, përfaqësuar nga avokati Ariton Kasaj, me prokurë të përgjithshme.

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

PROKURORIA E PËRGJITHSHME, përfaqësuar nga prokurori Isa Jata.

HAMLET HYSENAJ, në mungesë.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2024-1923 (290), datë 21.11.2024 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 17, 41, 42, 131, pika 1, shkronja “f”, 134, pika 1, shkronja “i” dhe 142, pika 2, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 6 dhe 1 të Protokollit nr. 1 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; ligji nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoji relatorin e çështjes Genti Ibrahim, mori në shqyrtim parashtrimet me shkrim të kërkuarit Edmond Hysenaj (*kërkuesi*), i cili ka kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjektit të interesuar, Prokurorisë së Përgjithshme, që ka kërkuar

rrezimin e kërkesës, konstatoi mungesën e prapësimeve me shkrim të subjektit të interesuar Hamlet Hysenaj, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesi dhe dy vëllezërit e tij janë trashëgimtarë të shtetasit M.H., të cilit, me vendimin nr. 75, datë 21.03.1995 të Komisionit të Kthimit dhe Kompensimit të Pronave, Vlorë (KKKP) (vendimi nr. 75/1995), i është njohur e drejta e pronësisë për një sipërfaqe truall prej 3.600 m², të ndodhur në zonën e “Ujit të Ftohtë”, Vlorë. Prona është regjistruar rregullisht në Zyrën e Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme, Vlorë (ZRPP) në emër të kërkuesit dhe vëllezërve të tij me 1/3-ën pjesë secili.

2. Si pronarë të pasurisë truall të sipërpërmendur kërkuesi dhe vëllezërit e tij kanë lidhur kontratë sipërmarrjeje me një shoqëri ndërtimi, mbi bazën e së cilës (kontratës së sipërmarrjes), Këshilli i Rregullimit të Territorit pranë Bashkisë së Vlorës, në nëntor të vitit 2010, ka miratuar në favor të shoqërisë lejen e ndërtimit për një objekt banimi.

3. Në datën 14.11.2024 shtetasi Hamlet Hysenaj (*kallëzuesi*) ka paraqitur kallëzim penal në Prokurorinë pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë (*Prokuroria e Vlorës*), me pretendimin se në përfitim të kësaj prone shtetasi M.H. ka përdorur dokumente të falsifikuara, pasi në regjistrat e pasurive të paluajtshme ajo ka qenë e regjistruar në emër të babait të tij, F.H. dhe jo në emër të shtetasit M.H., në lidhje gjinie me të.

4. Mbi bazën e këtij kallëzimi, Prokuroria e Vlorës ka regjistruar procedimin penal për veprën penale “Falsifikimi i dokumenteve”, të parashikuar nga neni 186 i Kodit Penal (KP) dhe, në funksion të hetimit, ka sekuestruar në ZRPP-në, Vlorë të gjithë praktikën e regjistrimit të pasurisë, për të cilën është disponuar me vendimin nr. 75/1995 të KKKP-së, Vlorë.

5. Në përfundim të veprimeve hetimore, me vendimin e datës 28.12.2016, Prokuroria e Vlorës ka pushuar procedimin penal, megjithëse ka arritur në përfundim se pasuria e regjistruar në favor të trashëgimtarëve të M.H. është produkt i veprës penale “Falsifikimi i dokumenteve”, pasi nuk provohet dijenia e trashëgimtarëve të M.H. se pasuria në fjalë, të cilën e kanë regjistruar dhe disponuar, është produkt i veprimtarisë kriminale. Ndërkohë, prokuroria ka përcaktuar se, në aplikim të nenit 190 të Kodit të Procedurës Penale (KPP), dokumentet e sekuestruara në ZVRPP-në, Vlorë, ndër të tjera, vendimi nr. 75/1995 i KKKP-së, Vlorë (kopje e njësuar me origjinalin), planvendosjet përkatëse, praktika e regjistrimit të pasurisë në emër të bashkëpronarëve Hysenaj etj., do të qëndrojnë në fashikullin e procedimit penal. Kundër

këtij vendimi ka bërë ankim kërkuesi, duke kërkuar ndryshimin e tij si për shkak se fakti nuk parashikohet nga ligji si vepër penale, ashtu edhe për sa i përket disponimit për dokumentacionin e sekuestruar.

6. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Vlorë, me vendimin nr. 616, datë 06.12.2018, ka vendosur rrëzimin e ankimit, duke lënë në fuqi vendimin e Prokurorisë së Vlorës, datë 28.12.2016, për pushimin e çështjes penale.

7. Për ankimin e kërkuesit, Gjykata e Apelit Vlorë, me vendimin nr. 42, datë 29.01.2019, ka vendosur ndryshimin e vendimit të gjykatës së rrethit dhe të vendimit të Prokurorisë së Vlorës për shkakun e pushimit, duke vlerësuar se, në rastin konkret, fakti nuk parashikohet nga ligji si vepër penale. Po kështu, ajo ka disponuar edhe për kthimin e dokumenteve të sekuestruara në institucionet ose subjektet ku janë sekuestruar. Kundër këtij vendimi ka ushtruar rekurs në Gjykatën e Lartë kallëzuesi Hamlet Hysenaj.

8. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në dhomën e këshillimit, me vendimin nr. 00-2024-1923 (290), datë 21.11.2024, ka vendosur prishjen e vendimit të gjykatës së apelit dhe lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së rrethit, duke vlerësuar se gjykata e apelit nuk ka argumentuar mjaftueshëm se përse përfundimet e organit të akuzës, të mbështetura më pas edhe nga gjykata e rrethit, nuk qëndrojnë.

9. Në datën 11.04.2025 kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual, sipas objektit. Ndërsa në datën 25.06.2025 Kolegji i Gjykatës ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

10. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se Gjykata e Lartë i ka cenuar:

10.1. *Të drejtën për proces të rregullt*, të garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në drejtim të:

10.1.1. *Së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj*, pasi ka dhënë një vendim tej shkaqeve të parashikuara nga neni 432, pika 1, i KPP-së, duke bërë një përcaktim të ndryshëm të fakteve nga përcaktimi i bërë nga gjykata e apelit.

10.1.2. *Së drejtës së aksesit të lidhur me të drejtën e mbrojtjes efektive dhe me parimin e barazisë së armëve*, pasi Gjykata e Lartë nuk i ka njoftuar rekursin e plotë të ushtruar nga personi i interesuar Hamlet Hysenaj, vendimin e saj për konstatimin me të meta të rekursit, si dhe aktin për plotësimin e këtyre

të metave. Në këto kushte, kërkuesi ka qenë në padijeni të plotë të shkaqeve të rekursit kundër vendimit të gjykatës së apelit.

10.1.3. *Parimit të sigurisë juridike*, për shkak se Gjykata e Lartë ka kryer një proces të nisur me rekurs të një subjekti që nuk ka legjitimitet aktiv të kundërshtojë vendimin e pushimit penal, pasi nuk është “i dëmtuar” nga fakti i hetuar.

10.1.4. *Standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor*, pasi vendimi i Gjykatës së Lartë është i paarsyetuar dhe bie në kundërshtim me nenin 383 të KPP-së. Pjesët e tij përbërëse bien në kundërshtim me njëra-tjetrën dhe konkluzionet e Kolegjit Penal janë mbështetur në citimin e gabuar të vendimit të gjykatës së apelit objekt rekursi, duke e bërë vendimin kontradiktor.

10.2. *Të drejtën e pronës private*, të garantuar nga neni 41 i Kushtetutës, në aspektin substancial dhe procedural, pasi sekuestrimi i dokumentacionit origjinal të pronës pa një proces të rregullt ligjor e ka penguar ta disponojë atë lirisht, pa qenë i anuluar ose i shfuqizuar vendimi, mbi bazën e të cilit i ka lindur e drejta për të ushtruar tagrat e pronësisë, sipas nenit 149 të Kodit Civil, në cenim edhe të *parimit të sigurisë juridike*.

11. ***Subjekti i interesuar, Prokuroria e Përgjithshme***, ka prapësuar se:

11.1. Pretendimet e kërkuesit për cenimin e *së drejtës për t’u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj* janë të pabazuara, pasi Gjykata e Lartë ka vepruar brenda funksionit të saj, në vlerësimin juridik të çështjes.

11.2. Pretendimet për cenimin e *së drejtës së aksesit* të lidhur me *të drejtën e mbrojtjes efektive* dhe *parimin e barazisë së armëve* janë të pabazuara, pasi kërkuesi është njoftuar rregullisht si për depozitimin e rekursit (rekurs i shkurtuar), ashtu edhe për datën e zhvillimit të seancës në Gjykatën e Lartë.

11.3. Pretendimi për *cenimin e parimit të sigurisë juridike* është i pabazuar, pasi Gjykata e Lartë është vënë në lëvizje mbi bazën e rekursit të subjektit të interesuar Hamlet Hysenaj, i cili, si kallëzues penal dhe person i dëmtuar nga veprimi penal i falsifikimit të dokumenteve të pronësisë, ka interes të ligjshëm për të ndjekur çështjen konkrete.

11.4. Pretendimi për *cenimin e standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor* është i pabazuar, pasi vendimi i Kolegjit Penal përmban elementet kryesore të vendosura nga jurisprudenca kushtetuese dhe nuk përmban kundërthënie të tilla që do ta bënin atë të papajtueshëm me kërkesat e nenit 42 të Kushtetutës.

11.5. Pretendimi për cenimin e *së drejtës së pronës private* është i pabazuar, pasi organi i akuzës ka vepruar në interes publik, për mbrojtjen e sigurisë së transaksioneve juridike dhe besimit të dokumentet zyrtare, objektiv që justifikon çdo kufizim të së drejtës së pronësisë. Kufizimi i së drejtës së pronës është bërë përmes vendimmarrjes së organit të akuzës, e cila është vlerësuar si e drejtë nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimimin e kërkuarit

12. Çështja e legjitimitit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor, që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

13. Gjykata, për sa i takon kriterit për legjitimimin *ratione personae*, ka pohuar se sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës individi është subjekt i kushtëzuar. Si i tillë, ai mund të paraqesë ankim kushtetues individual vetëm për çështje që lidhen me interesat e tij të drejtpërdrejtë, duke provuar se është cenuar në të drejtat e tij kushtetuese, pra se është viktimë e një shkeljeje dhe se pasojat nga akti i kundërshtuar janë të drejtpërdrejta dhe reale për të. Kjo do të thotë se kërkuari duhet të provojë legjitimimin e tij si në aspektin procedural, ashtu edhe në atë substancial (*shih vendimet nr. 64, datë 30.11.2023; nr. 44, datë 26.09.2023 të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Në rastin konkret, Gjykata vëren se kërkuari ka qenë palë në procesin gjyqësor të kundërshtuar, për rrjedhojë, në aspektin procedural, e justifikon interesin e tij për kundërshtimin e procesit në fjalë. Ndërsa për sa i përket aspektit substancial, Gjykata evidenton se kërkuari ka vënë në lëvizje procesin gjyqësor për kundërshtimin e vendimit të prokurorit që, ndërsa ka pushuar procedimin penal me arsyetimin se nuk provohet dijenia e kërkuarit dhe e trashëgimtarëve të tjerë të M.H. se pasuria e regjistruar dhe e disponuar prej tyre është produkt

i veprimtarisë kriminale, ka disponuar me sekuestrimin e të gjithë praktikës së regjistrimit të kësaj pasurie në ZVRPP, Vlorë. Vendimi i gjykatës së rrethit që ka rrëzuar ankimin e tij është ndryshuar nga gjykata e apelit, e cila ka disponuar edhe për kthimin e dokumenteve të sekuestruara në institucionet përkatëse, kurse Gjykata e Lartë ka prishur vendimin e kësaj të fundit, duke lënë në fuqi vendimin e gjykatës së shkallës së parë.

15. Gjykata vëren se, edhe pse objekt i ankimit kushtetues individual janë vendimet gjyqësore të dhëna gjatë procesit për kundërshtimin e veprimeve të prokurorit, në thelb, e drejta substanciale që synohet të mbrohet nga kërkuesi është ajo e pronës, e cenuar, sipas tij, si pasojë e sekuestrimit të praktikës së regjistrimit të vendimit nr. 75/1995 të KKKP-së, Vlorë nga organi i akuzës. Në këtë situatë, duke pasur parasysh qëllimin e procesit të vënë në lëvizje nga kërkuesi, që është mbrojtja e së drejtës së pronës në drejtim të së drejtës së disponimit të lirë të saj, si dhe se rivendosja në vend e kësaj të drejte është e ndërlidhur me përfundimin e procesit objekt ankimi kushtetues individual, Gjykata vlerëson se kërkuesi e plotëson kriterin e legjitimitetit *ratione personae*, sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës edhe në aspektin substancial.

16. Një kriter tjetër paraprak është *shterimi i mjeteve juridike efektive*, që përcaktohet nga neni 131, pika 1, shkronja “f”, i Kushtetutës, sipas të cilit individi mund t’i drejtohet Gjykatës me ankim kushtetues individual vetëm pasi të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike efektive për mbrojtjen e të drejtave kushtetuese që ai pretendon se i janë cenuar. Ky rregull nënkupton jo vetëm që individi t’u jetë drejtuar të gjitha instancave të zakonshme, duke respektuar kërkesat formale dhe afatet e parashikuara në ligjin procedural, por edhe që të gjitha pretendimet që ngre në këtë Gjykatë t’i ketë paraqitur më parë në këto instanca, të paktën në substancë (*shih vendimet nr. 61, datë 19.09.2024; nr. 14, datë 21.06.2022; nr. 8, datë 19.03.2018 të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Në ankimin kushtetues individual kërkuesi ka pretenduar cenimin e parimit të sigurisë juridike, duke parashtruar si shkak se Gjykata e Lartë ka shqyrtuar rekursin e subjektit të interesuar Hamlet Hysenaj, i cili nuk kishte legjitimitet aktiv. Subjekti i interesuar, Prokuroria e Përgjithshme, e ka prapësuar si të pabazuar këtë pretendim, me argumentin se ky subjekt ka pasur interes të ligjshëm për çështjen si kallëzues penal dhe person i dëmtuar nga falsifikimi i dokumenteve të pronësisë.

18. Për sa i takon këtij pretendimi, nga materialet e dosjes gjyqësore të administruar për qëllime të gjykimit kushtetues, Gjykata evidenton se subjekti i interesuar Hamlet Hysenaj, njëkohësisht kallëzues i veprës penale, është thirrur në gjykim nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Vlorë me cilësinë e personit të interesuar, duke marrë për këtë qëllim paraprakisht edhe

mendimet e prokurorit dhe të avokatit të kërkuesit. Ky i fundit është shprehur dakord për thirrjen në gjykim të këtij shtetasi (*shih procesverbalin e seancës, datë 29.10.2018*) dhe nuk rezulton të ketë ngritur pretendime në këtë drejtim në ankimin drejtuar gjykatës së apelit. Në këto kushte, pavarësisht se pretendimi për cenimin e parimit të sigurisë juridike ngrihet ndaj vendimit të Gjykatës së Lartë, Gjykata vëren se ai nuk rezulton të jetë parashtruar më parë në gjykatat e faktit, për rrjedhojë vlerëson se në lidhje me të kërkuesi nuk ka shteruar mjetet juridike efektive në dispozicion, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës. Ndërsa, për sa u përket pretendimeve të tjera, kërkuesi nuk ka mjet tjetër juridik në dispozicion për mbrojtjen e të drejtave të tij kushtetuese përveç ankimit kushtetues individual.

19. Kërkuesi legjitimohet edhe *ratione temporis*, në kuptim të përmbajtjes së nenit 71/a, pika 1, shkronja “b”, të Ligjit Organik të Gjykatës, pasi vendimi i Gjykatës së Lartë, objekt ankimi kushtetues individual, i është njoftuar në rrugë elektronike, përmes mbrojtësit, në datën 21.01.2025, ndërsa kërkesa është paraqitur në Gjykatë në datën 11.04.2025, pra brenda afatit ligjor 4-mujor.

20. Për sa i takon legjitimitet *ratione materiae*, kërkuesi ka pretenduar cenimin e së drejtës për proces të rregullt në drejtim të së drejtës së aksesit, së drejtës për t’u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj, standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor, si dhe së drejtës së pronës, të garantuara nga nenet 42, 142 dhe 41 të Kushtetutës.

21. Për sa u takon argumenteve në thelb të këtyre pretendimeve, Gjykata vëren se ato parashtrohen në drejtim të së drejtës për proces të rregullt ligjor, si rrjedhojë e mosnjoftimit të kërkuesit për rekursin e plotë të shtetasit Hamlet Hysenaj, si dhe së drejtës së pronës, si pasojë e qëndrimit të Gjykatës së Lartë për lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së rrethit që ka pranuar disponimin e Prokurorisë Vlorë për sekuestrimin e akteve të fitimit të pronësisë.

22. Gjykata sjell në vëmendje paraprakisht se nga faqja zyrtare e Gjykatës së Lartë rezulton se vendimi nr. 75/1995 të KKKP-së, Vlorë është bërë objekt gjykimi në një tjetër proces civil, me objekt anulimin tërësisht të tij, e njohjen pronarë të trashëgimtarëve ligjorë të shtetasit F.H., dhe çështja rezulton të jetë kthyer për shqyrtim në Gjykatën e Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm. Pavarësisht këtij fakti, duke mbajtur në konsideratë jurisprudencën kushtetuese, sipas së cilës e drejta e pronës realizohet përmes ushtrimit të tre tagrave të pronësisë, konkretisht së drejtës së posedimit, së drejtës së gëzimit dhe së drejtës së disponimit (*shih vendimin nr. 53, datë 31.10.2023 të Gjykatës Kushtetuese*), faktin se veprimet e Prokurorisë Vlorë dhe vendimmarrja e Gjykatës së Lartë kanë ndikuar në tagrin e kërkuesit për disponimin e lirë të pronës së tij, si dhe në parashikimet e nenit 42 të Kushtetutës, sipas të cilit e drejta e pronës private nuk mund të cenohet pa një proces të rregullt ligjor dhe se kushdo,

për mbrojtjen kësaj të drejte, ka të drejtën e një gjykimi të drejtë, Gjykata çmon t'i trajtojë pretendimet e kërkuarit në drejtim të së drejtës aksesit të lidhur me të drejtën e mbrojtjes.

B. Për themelin e pretendimeve

B. 1. Për cenimin e së drejtës së aksesit të lidhur me të drejtën e mbrojtjes

23. Kërkuari ka pretenduar se Gjykata e Lartë nuk i ka njoftuar rekursin e plotë të ushtruar nga personi i interesuar Hamlet Hysenaj, vendimin e saj për konstatimin me të meta të rekursit, si dhe aktin për plotësimin e këtyre të metave, duke i hequr mundësinë për të paraqitur kundërrekurs. Po kështu, ai ka qenë në padijeni të plotë të shkaqeve të rekursit kundër vendimit të gjykatës së apelit, si dhe të procedurave të ndjekura nga Gjykata e Lartë.

24. Subjekti i interesuar, Prokuroria e Përgjithshme, i ka prapësuar si të pabazuara këto pretendime, me argumentin se kërkuari është njoftuar rregullisht si për depozitimin e rekursit (rekurs i shkurtuar), ashtu edhe për seancën e caktuar në dhomën e këshillimit në Kolegjin Penal të Gjykatës së Lartë.

25. Neni 42, pika 1, i Kushtetutës parashikon se të drejtat kushtetuese nuk mund të cenohen pa një proces të rregullt ligjor. Kjo dispozitë sanksionon të drejtën për gjykim, ku e drejta e aksesit, përfshirë të drejtën për të vënë në lëvizje gjykatën, përbën një aspekt të saj. E drejta e aksesit u garanton subjekteve të cenuara të drejtën t'i drejtohen një gjykate, e cila duhet të dëgjojë pretendimet e tyre dhe të shpallë një vendim pas një gjykimi të drejtë dhe publik (*shih vendimet nr. 32, datë 03.11.2022; nr. 10, datë 12.04.2022 të Gjykatës Kushtetuese*). Në rast se mohohet kjo e drejtë procesi konsiderohet i parregullt, sepse aksesit në gjykatë është, përpara së gjithash, një kusht kryesor për të realizuar mbrojtjen e të drejtave të tjera të individit (*shih vendimet nr. 56, datë 10.10.2025; nr. 26, datë 09.04.2024; nr. 14, datë 21.03.2023 të Gjykatës Kushtetuese*).

26. Gjykata në jurisprudencën e saj ka përcaktuar se disa standarde kushtetuese janë të lidhura nga pikëpamja organike dhe funksionale me njëra-tjetrën në mënyrë të tillë që cenimi i njërit standard ndikon në mënyrë të pashmangshme në cenimin e të tjerave. Konkretisht, për situatat kur pretendohet mosnjoftimi i rekursit, Gjykata ka theksuar se njoftimi i akteve me të cilat vihet në lëvizje një proces gjyqësor ka rëndësi në drejtim të pjesëmarrjes së individit në gjykim dhe të realizimit të të drejtave të tij kushtetuese. Njoftimi i akteve gjyqësore në kohën e duhur përbën një garanci të domosdoshme si për të vënë në dijeni individin për procesin gjyqësor ku ai është palë, ashtu edhe për të garantuar pjesëmarrjen e tij në proces dhe ushtrimin e së drejtës së mbrojtjes dhe përdorimin e mjeteve procedurale në funksion të mbrojtjes së tij, siç është kundërrekursi ose prapësimet ndaj pretendimeve të palës tjetër në proces (*shih*

vendimin nr. 41, datë 29.05.2024 të Gjykatës Kushtetuese). Për sa i takon procesit në Gjykatën e Lartë, kjo e fundit, pavarësisht nëse i shqyrton çështjet në seancë të hapur publike ose mbi bazë të dokumenteve, duhet t'u garantojë palëve të drejtën që jo vetëm të njihen në kohë me pretendimet e palës tjetër, por edhe të kenë mundësinë që t'i kundërshtojnë ato, ose të paraqesin argumentet e tyre për çështjen. Ajo ka detyrimin të verifikojë nëse palët në proces kanë marrë dijeni efektivisht për procesin, me qëllim garantimin e së drejtës së mbrojtjes dhe parimin e barazisë së armëve në gjykim (*shih vendimet nr. 32, datë 23.04.2024; nr. 41, datë 18.09.2023; nr. 16, datë 08.06.2006 të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Në këndvështrim të kësaj jurisprudence, në rastin konkret, Gjykata vëren se kërkuesi ka kundërshtuar gjyqësisht vendimin e prokurorisë për pushimin e procedimit penal, i cili është lënë në fuqi nga gjykata e rrethit, ndërsa është prishur nga gjykata e apelit, vendimi i së cilës është kundërshtuar me rekurs të shkurtuar nga Hamlet Hysenaj. Nga aktet e dosjes gjyqësore të administruar për qëllime të gjykimit kushtetues rezulton se rekursi i shkurtuar i është komunikuar kërkuesit në datën 05.04.2019. Në këtë mjet procedural është parashtruar vetëm kundërshtimi i vendimit të gjykatës së apelit (numër e datë) dhe lidhur me shkaqet ligjore është njoftuar se ato do të parashtrohen pas njohjes me vendimin e arsyetuar të gjykatës. Pas arsyetimit të vendimit të plotë nga Gjykata e Apelit Vlorë, në datën 16.04.2019 Hamlet Hysenaj ka depozituar rekursin e plotë, i cili, për shkak të mosnënshkrimit të tij nga avokati, sipas kërkesave të nenit 435, pika 2, të KPP-së, është kthyer nga Gjykata e Lartë për plotësimin e kësaj të metë. Në vijim, Hamlet Hysenaj ka depozituar rekursin e plotësuar sipas parashikimit ligjor dhe çështja është regjistruar në Gjykatën e Lartë. Rekursi me shkaqet e plota, i cili përmban argumente se përse vendimi i gjykatës së apelit duhet të priset, i është komunikuar vetëm Prokurorisë së Vlorës më 30.04.2019 dhe nuk rezulton t'i jetë komunikuar kërkuesit ose avokatit të zgjedhur prej tij.

28. Gjykata vëren gjithashtu se sipas nenit 414 të KPP-së, në fuqi në kohën e depozitimit të rekursit nga shtetasi Hamlet Hysenaj, sekretaria e gjykatës që ka dhënë vendimin ka pasur detyrimin për t'ua komunikuar atë prokurorit, të pandehurit dhe palëve private.

29. Në çështjen në shqyrtim, Gjykata evidenton se, sipas të dhënave të faqes zyrtare të Gjykatës së Lartë, në datën 14.10.2024 është publikuar lista e çështjeve për shqyrtim në dhomën e këshillimit në datën 21.11.2024, ku përfshihej edhe çështja e kërkuesit. Po kështu, referuar akteve të dosjes gjyqësore rezulton se avokati i kërkuesit është njoftuar nga sekretaria gjyqësore e Gjykatës së Lartë përmes postës elektronike për zhvillimin e seancës, në dhomën e këshillimit, në datën 21.11.2024, ora 9:20, ndërkohë që nuk rezulton të ketë paraqitur pretendime. Në përfundim të shqyrtimit të çështjes në seancën e datës 21.11.2024, Kolegji

Penal ka vendosur prishjen e vendimit të gjykatës së apelit dhe lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë.

30. Nga sa më lart, Gjykata vëren se kërkuesi nuk rezulton të jetë njoftuar as personalisht, as nëpërmjet përfaqësuesit të zgjedhur për rekursin e plotë të kallëzuesit. Për më tepër, Gjykata e Lartë nuk e ka konstatuar këtë fakt gjatë shqyrtimit të çështjes në dhomën e këshillimit dhe nuk ka arsyetuar nëse në rastin konkret ishin përmbushur detyrimet e nenit 414 të KPP-së. Ndonëse në procesin gjyqësor të zhvilluar në Gjykatën e Lartë kjo e fundit, përmes administratës gjyqësore, ka kryer njoftimin e datës së zhvillimit të seancës gjyqësore në përputhje me parashikimet procedurale të zbatueshme në atë gjykim, duket se kjo nuk është e mjaftueshme për të korrigjuar dhe riparuar të metat e evidentuara në drejtim të njoftimit të rekursit, të cilat sjellin si pasojë humbjen nga ana e kërkuesit të së drejtës për të paraqitur argumente ligjore në kundërshtim të pretendimeve të palës rekursuese, si dhe parashtrimin e qëndrimit dhe të pretendimeve të tij për zgjidhjen e çështjes. Po kështu, kjo mangësi nuk duket të jetë riparuar nga Gjykata e Lartë, pasi ajo nuk ka verifikuar paraprakisht nëse rekursi me shkaqet e plota i ishte njoftuar kërkuesit ose përfaqësuesit të zgjedhur prej tij në të dyja shkallët e gjykimit, për më tepër që përmes rekursit kundërshtohet vendimi i gjykatës së apelit që kishte disponuar në favor të kërkuesit.

31. Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuesit për cenimin e së drejtës aksesit dhe së drejtës për t'u mbrojtur është i bazuar.

32. Në kushtet kur sa më lart, Gjykata ka vlerësuar se pretendimet e kërkuesit për procesin e zhvilluar nga Gjykata e Lartë janë të bazuara, çmon të mos ndalet në analizën e pretendimit të kërkuesit për cenimin e të drejtës së pronës (*shih paragrafët 21-22 të vendimit*), për sa kohë çështja do të merret përsëri në shqyrtim nga Gjykata e Lartë, e cila, në funksion të rolit të saj si gjykatë e ligjit, duhet t'i japë përgjigje të arsyetuar këtij pretendimi.

C. Për shpenzimet e përfaqësimit në Gjykatën Kushtetuese

33. Në datën 23.02.2026, përpara shqyrtimit të çështjes në seancë plenare, kërkuesi i është drejtuar Gjykatës me kërkesë për mbulimin e shpenzimeve të gjykimit kushtetues të çështjes. Sipas kërkuesit, mbrojtja juridike ka qenë e domosdoshme, për shkak të kompleksitetit të çështjes, natyrës së saj, kohëzgjatjes, materialit voluminoz që i është dashur për të përgatitur kërkesën. Për këtë qëllim, kërkuesi ka paraqitur faturën e datës 20.02.2026 të lëshuar nga avokati Ariton Kasaj, në vlerën 100.000 lekë (pa TVSH), të përshkruar si pagesë për ofrimin e shërbimit të përgatitjes së ankimit kushtetues individual.

34. Gjykata vëren se në nenin 28 të Ligjit Organik të Gjykatës janë parashikuar rregullat për sa u takon shpenzimeve gjyqësore, sipas të cilave, shpenzimet e procesit gjyqësor përpara saj u nënshtrohen rregullave të parashikuara në ligjin për tarifën gjyqësore (pika 1); kur vendos pranimin e ankimit kushtetues individual, ajo mund të shprehet edhe për shpenzimet e përfaqësimit pjesërisht ose tërësisht, nëse kërkohet nga kërkuesi (pika 2). Kjo dispozitë është konkretizuar edhe në nenin 14 të Rregullores për Procedurat Gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese, sipas të cilit me paraqitjen e kërkesës paraqitet edhe akti që provon shlyerjen e tarifave përkatëse (pika 2); kur vendoset pranimi i ankimit kushtetues individual, Gjykata shprehet në dispozitiv edhe për shpenzimet e përfaqësimit dhe masën e tyre, nëse kjo kërkohet nga kërkuesi (pika 4).

35. Gjykata vëren se referuar përmbajtjes së dispozitave si më sipër, së pari, disponimi për shpenzimet vihet në lëvizje vetëm me kërkesë formale nga ankuesi dhe, së dyti, një kërkesë e tillë mund të paraqitet së bashku me ankimin kushtetues individual deri kur deklarohet mbyllja e seancës plenare nga Gjykata. Në rastin konkret, kërkesa për shpenzimet gjyqësore është paraqitur përpara zhvillimit të seancës plenare.

36. Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se, në parim, çështja e shpenzimeve të përfaqësimit në gjykimin kushtetues të ankimit kushtetues individual është pjesë e procesit të rregullt ligjor dhe refuzimi për mbulimin e tyre rrezikon të kufizojë në mënyrë të pajustificuar të drejtën e individit për akses në gjykatë, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës. Individu ka të drejtën e mbulimit të shpenzimeve vetëm nëse vërteton se ato janë kryer, kanë qenë të nevojshme dhe në masë të arsyeshme, ndaj ai duhet të paraqesë edhe aktet që dokumentojnë në mënyrë reale dhe të nevojshme masën e shpenzimeve të kryera për qëllim të procesit kushtetues, të cilat në çdo rast duhet të jenë të arsyeshme dhe të shoqëruara me fatura tatimore të lëshuara sipas legjislacionit në fuqi. Sipas udhëzimit të përbashkët nr. 18, datë 05.08.2020 të ministrit të Drejtësisë dhe ministrit të Financave “Për miratimin e kriterëve të përfitimit të pagesave dhe tarifave të shpërblimit të avokatëve që ofrojnë ndihmë juridike detyësore” (*udhëzimi nr. 18/2020*), shpenzimet për ofrimin e mbrojtjes juridike për përfaqësimin në Gjykatë përcaktohen në vlerat 50.000 lekë dhe 60.000 lekë, ndërsa për shërbime juridike jashtëgjyqësore përcaktohen në vlerat 25.000 lekë (përgatitje kërkesë) dhe 500 lekë deri në 1.500 lekë ora (ofrimi i ndihmës juridike në formën e këshillimit - shih rubrikat I dhe II të shtojcës 1 “Tarifat e shërbimeve juridike të avokatëve të ndihmës juridike”). Nga ana tjetër, kriteret bazë për llogaritjen e masës lidhen me kompleksitetin e çështjes, nivelin e formimit dhe përvojën juridike të kërkuesit për të kuptuar çështjen, moshën dhe gjendjen financiare të

kërkuesit, si dhe elemente të tjera që ndikojnë në vlerën e kërkuar (*shih vendimet nr. 54, datë 09.10.2025; nr. 47, datë 18.09.2025 të Gjykatës Kushtetuese*).

37. Për sa i takon subjektit që ngarkohet për mbulimin e shpenzimeve të përfaqësimit, Gjykata ka theksuar se natyra dhe objekti i gjykimit kushtetues ndryshojnë nga gjykimi i zakonshëm, për sa kohë që në gjykimin kushtetues individ i kërkon të mbrojë të drejtat themelore të shkelura si pasojë e veprimtarisë së autoriteteve publike, ku përfshihet edhe ajo e gjykatave të zakonshme, që i kanë pasjellë atij cenimin e të drejtave themelore, ndaj përgjegjësia në këtë gjykim i takon vetë shtetit. Kjo logjikë ndiqet nga rregullimet ligjore për kompensimin e shkeljes të së drejtës për gjykim brenda afatit të arsyeshëm, ku në gjykimin e zakonshëm thirren si të paditur Ministria e Drejtësisë dhe Ministria e Financave (neni 399/4, pika 2, i Kodit të Procedurës Civile) (*shih vendimet nr. 54, datë 09.10.2025; nr. 47, datë 18.09.2025 të Gjykatës Kushtetuese*).

38. Për sa më sipër, Gjykata, duke pasur parasysh parashikimet e udhëzimit nr. 18/2020, aktet e përgatitura nga përfaqësuesi i kërkuesit për përfaqësimin e tij në këtë gjykim kushtetues, natyrën e çështjes konkrete, si dhe numrin e pretendimeve të pranuar, vlerëson se masa e arsyeshme për mbulimin e shpenzimeve gjyqësore në Gjykatë është në vlerën 30.000 lekë. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se kërkesa për shpenzimet e përfaqësimit është e drejtë dhe pranohet pjesërisht.

39. Në përfundim, Gjykata çmon se kërkesa e kërkuesit duhet të pranohet, sipas arsytimit të mësipërm të këtij vendimi.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, si dhe neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, me shumicë votash,

V E N D O S I:

1. Pranimin e kërkesës.
2. Shfuqizimin e vendimit nr. 00-2024-1923 (290), datë 21.11.2024 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.
3. Dërgimin e çështjes për shqyrtim në Gjykatën e Lartë.
4. Shpenzimet e përfaqësimit të kërkuesit në vlerën 30.000 (tridhjetë mijë) lekë i ngarkohen Ministrisë së Financave.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 09.03.2026

Shpallur më 04.05.2026

MENDIM PAKICE

1. Në shqyrtimin e çështjes që i përket ankimit kushtetues individual të kërkuesit Edmond Hysenaj, me objekt shfuqizimin e vendimit nr. 00-2024-1923 (290), datë 21.11.2024 të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshëm me Kushtetutën, ne, gjyqtarët në pakicë, Fiona Papajorgji, Marsida Xhaferllari dhe Asim Vokshi jemi kundër qëndrimit të shumicës për pranimin e kërkesës, pasi vlerësojmë se pretendimet janë të pabazuara, ndaj kërkesa duhej të ishte rrëzuar. Në mbështetje të nenit 132, pika 3, të Kushtetutës dhe nenit 72, pika 8, të Ligjit Organik të Gjykatës, që parashikojnë publikimin e mendimit të pakicës së bashku me vendimin përfundimtar të Gjykatës, parashtrajmë në vijim argumentet që mbështesin qëndrimin tonë kundër.

2. Duke shmangur përsëritjen e fakteve dhe të rrethanave të çështjes, vëmë në dukje se gjykimi kushtetues ka për objekt kontrollin e vendimmarrjes së Gjykatës së Lartë, e cila ka prishur vendimin e gjykatës së apelit dhe ka lënë në fuqi vendimin e gjykatës së rrethit që ka pranuar disponimin e Prokurorisë së Vlorës për sekuestrimin e akteve të fitimit të pronësisë. Kërkuesi ka pretenduar se vendimi i Gjykatës së Lartë i ka cenuar të drejtën për proces të rregullt ligjor në drejtim të së drejtës së aksesit, së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj, standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor, si dhe së drejtës së pronës, të garantuara nga nenet 42, 142 dhe 41 të Kushtetutës.

3. Shumica ka vlerësuar se argumentet në thelb të këtyre pretendimeve parashtrihen në drejtim të së drejtës për proces të rregullt ligjor, si rrjedhojë e mosnjohimit të kërkuesit për rekursin e plotë, si dhe së drejtës së pronës, duke i analizuar ato në drejtim të së drejtës së aksesit të lidhur me të drejtën e mbrojtjes (*shih paragrafët 20 – 22 të vendimit*). Në përfundim, shumica e ka vlerësuar të bazuar pretendimin e kërkuesit për cenimin e këtyre të drejtave (e drejta e aksesit dhe ajo e mbrojtjes), pasi atij nuk i ishte njoftuar rregullisht rekursi i plotësuar, por vetëm rekursi i shkurtuar (*shih paragrafin 31 të vendimit*). Ajo (shumica) ka argumentuar se kërkuesi nuk rezulton të jetë njoftuar as personalisht, as nëpërmjet përfaqësuesit të zgjedhur për rekursin e plotë dhe Gjykata e Lartë nuk e ka konstatuar këtë fakt dhe nuk ka arsyetuar nëse ishin përmbushur detyrimet ligjore për njoftimin. Po kështu, njoftimi i datës së seancës nga administrata e Gjykatës së Lartë nuk ishte i mjaftueshëm për të korrigjuar dhe riparuar të metat

e evidentuara në drejtim të njoftimit të plotë të rekursit, fakt që mbeti i paverifikuar nga Gjykata e Lartë (*shih paragrafin 30 të vendimit*).

4. Ne, gjyqtarët në pakicë, duke mbajtur në konsideratë, nga njëra anë, standardet kushtetuese të elaboruara edhe nga shumica se njoftimi i akteve me të cilat vihet në lëvizje një proces gjyqësor ka rëndësi në drejtim të pjesëmarrjes së individit në gjykim dhe të realizimit të të drejtave të tij kushtetuese (*shih paragrafin 25 të vendimit*) dhe, nga ana tjetër, rrethanat e çështjes, vlerësojmë se jo çdo “gabim” procedural justifikon cenimin e vendimmarrjes së gjykatave të zakonshme. Vetëm gabimet procedurale që pasjellin njëkohësisht dëmtimin serioz edhe të një të drejte substanciale mund të pasjellin cenimin e vendimmarrjes së gjykatave. Cenimi i së drejtës së aksesit në drejtim të marrjes dijeni nga kërkuesi për rekursin e paplotë të ushtruar nga pala tjetër, për mosnjoftimin atij individualisht edhe të rekursit të plotësuar, nuk paraqitet i një rëndësie të tillë që të përbëjë shkak për shfuqizimin si antikushtetues të vendimmarrjes së Gjykatës së Lartë.

5. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar se jo çdo shkelje procedurale e bën procesin të parregullt, në aspektin e respektimit të të drejtave kushtetuese, dhe se ndikim të drejtpërdrejtë në një proces ligjor kanë ato shkelje thelbësore, vërtetimi i të cilave do të cenonte të drejtat dhe liritë themelore të individit (*shih vendimet nr. 14, datë 21.03.2023; nr. 38, datë 02.12.2021; nr. 71, datë 13.11.2017 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjatë shqyrtimit të pretendimeve për të drejtën për proces të rregullt nuk mjafton vetëm konstatimi i shkeljes procedurale, por duhet të analizohet karakteri i saj, pasojat që kanë ardhur për kërkuesin dhe për interesat që ai përfaqëson (*shih vendimet nr. 14, datë 21.03.2023; nr. 38, datë 02.12.2021 të Gjykatës Kushtetuese*). Në çdo çështje të veçantë, duke pasur parasysh edhe të gjithë procedurën që mund të jetë ndjekur, Gjykata vlerëson nëse një kufizim ose shkelje gjatë kësaj procedure ka ndikuar drejtpërdrejt në zgjidhjen e çështjes dhe ia ka bërë palës të pamundur mbrojtjen dhe zhvillimin e procesit gjyqësor në mënyrë të drejtë (*shih vendimet nr. 14, datë 21.03.2023; nr. 7, datë 28.02.2000 të Gjykatës Kushtetuese*).

6. Në rastin konkret, mangësia procedurale lidhur me mosnjoftimin e rekursit të plotë duhet analizuar në aspektin e ndikimit të saj në të drejtën kushtetuese të mbrojtjes efektive të lidhur me të drejta të tjera procedurale kushtetuese për kërkuesin. Thënë kjo, në rastin në shqyrtim, kërkuesi dhe avokati i tij kanë qenë në dijeni se çështja ishte regjistruar për gjykim në Gjykatën e Lartë, në bazë të rekursit të paraqitur nga pala tjetër, konform njoftimit të marrë sipas nenit 414 të KPP-së. Pra ata dinin që ishte paraqitur një rekurs, në përmbajtje të të cilit rekursuesi bënte me dije se do të paraqiste argumente të plota, pasi të njëjtit me arsyetimin e vendimit të gjykatës së apelit. Kërkuesi, ndonëse kishte të drejtë, nuk ka paraqitur memorie

sipas neneve 110 e 435, pika 2 të KPP-së, për t'i bërë me dije dhe kërkuar Gjykatës së Lartë që të vendosej mospranimi i rekursit sipas nenit 433 të KPP-së. Po kështu, pranohet se avokati i kërkuesit ishte njoftuar rregullisht nëpërmjet postës elektronike shumë kohë përpara datës 21.11.2024 për shqyrtimin e çështjes në atë datë nga Gjykata e Lartë, në dhomën e këshillimit, dhe nuk ka depozituar ndonjë memorie në gjykatë, e as është interesuar për ecurinë procedurale të çështjes dhe të rekursit të paplotë të palës tjetër, për të cilin kishte dijeni.

7. Për sa më lart, vlerësojmë se në kushtet e mosinteresimit të palës kërkuese dhe avokatit të saj, për të verifikuar gjendjen e fashikullit dhe çështjes që ishte caktuar për gjykim në dhomën e këshillimit nga Gjykata e Lartë më 21.11.2024, nuk mund të pretendohet dëmtim substancial i së drejtës së mbrojtjes së kërkuesit. Ushtrimi i së drejtës së mbrojtjes presupozon përveç detyrimit të gjykatave që t'i njoftojnë palës dhe avokatit të gjitha aktet procedurale, për të cilat ligji parashikon se duhen njoftuar, edhe qenien aktiv të palës për mbrojtjen e të drejtave të tij procedurale. Pala kërkuese dhe avokati i saj duhej të ishin aktivë në verifikimin e fatit të rekursit, për sa kohë çështja kishte kaluar për shqyrtim në Gjykatën e Lartë dhe ajo kishte rreth 5 vjet e regjistruar në atë gjykatë. Nuk është e paarsyeshme dhe as barrë e tepërt të pritej nga kërkuesi dhe avokati i tij që ata të interesoheshin dhe të kërkonin të shihnin dosjen në gjykatë gjatë këtyre 5 vjetëve që ajo ishte aty në pritje të gjykimit, për të verifikuar nëse ishte plotësuar ose jo rekursi prej rekursuesit dhe t'i kërkonin Gjykatës së Lartë respektivisht mospranimin e tij. Nëse do të kishin ushtruar këtë kujdes minimal dhe që nuk kërkon mundime të paarsyeshme, do të kishin konstatuar lehtësisht se rekursi ishte plotësuar në afat dhe, rrjedhimisht, të realizonin mbrojtjen e tyre nëpërmjet depozitimit të parashtrimeve me shkrim ose memorieve, për të kundërshtuar shkaqet e rekursit të ngritura nga rekursuesi përpara seancës së datës 21.11.2024.

8. Nën dritën e kësaj analize, vëmë në dukje se pasaktësia ose gabimi procedural i gjykatave në mosnjoftimin e kërkuesit dhe të avokatit të tij të rekursit të plotësuar me argumente nga rekursuesi, në rrethanat e kësaj çështjeje, paraqitet i parëndësishëm dhe që nuk ka asgjësuar ose rënduar tej mase mundësinë e ushtrimit efektiv të së drejtës së mbrojtjes nga ana e kërkuesit. E drejta e mbrojtjes, siç u parashtrua më sipër, mbeti praktike dhe efektive, për sa kohë që pala kërkuese e dinte që ishte depozituar rekurs dhe çështja ishte regjistruar në Gjykatën e Lartë, dhe kjo gjykatë i kishte njoftuar avokatit datën dhe orën e shqyrtimit të saj shumë kohë më përpara. Thënë kjo, është e arsyeshme që, së paku në planin kushtetues, Gjykata të mos i japë peshë çdo gabimi procedural të gjykatave për të cenuar vendimmarrjet e tyre, kur dukshëm këto gabime nuk kanë afektuar seriozisht ushtrimin e të drejtave të garantuara nga dispozitat kushtetuese dhe ligjore.

9. Në përfundim, çmujmë se pretendimet e kërkuesit janë të pabazuara, pasi vendimi i Gjykatës së Lartë përmbush standardet kushtetuese në drejtim të garantimit të së drejtës për proces të rregullt ligjor. Për rrjedhojë, mbajtëm qëndrimin se Gjykata duhej të vendoste rrëzimin e kërkesës.

Kryetare: Fiona Papajorgji

Antarë: Asim Vokshi, Marsida Xhaferllari.